

In memoriam**Prof. dr Guido Nonveiller**

Poslije kraće bolesti, 7. aprila 2002.godine, umro je u Beogradu jedan od najeminentnijih stručnjaka iz oblasti entomologije u nas, organizator službe za zaštitu bilja, univerzitetski profesor i, pogotovo, znameniti faunista. Sve do kraja svog života on je neumorno, moglo bi se reći sa mladalačkim elanom, proučavao insekte i u toj oblasti dao značajan doprinos, ne samo za našu zemlju.

Guido Nonveiller rođen je 5. juna 1913. godine u Rijeci. Tamo je završio dva razreda osnovne škole na italijanskom jeziku. Tokom nerednih pet godina školovanje je nastavio u Beču (na njemačkom), a potom u Splitu, gdje je maturirao. Poljoprivredne studije započeo je u Zagrebu, a nastavio u Zemunu. Diplomirao je 1937. godine. Od 1937. do poraza španske republikanske armije proveo je u internacionalnim brigadama, a potom prelazi u Francusku, gdje u logorima, a kasnije Pokretu opora Francuske ostaje do kraja rata. Poslije kreće službe u našoj ambasadi u Parizu, na vlastiti zahtjev vraća se 1945. u Jugoslaviju. Postavljen je za direktora novoformirane Savezne uprave za zaštitu bilja, a nedugo potom za direktora Saveznog instituta za zaštitu bilja, čijem se formiranju, opremanju, organizaciji i radu posvetio narednih desetak godina. U to vrijeme pokrenuo je, 1950, jugoslovenski naučni časopis "Zaštita bilja" i jedno vrijeme bio njegov glavni urednik.

Od 1947. predaje entomologiju na Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu i okuplja prvu grupu mladih saradnika. U želji da se više posveti svojoj osnovnoj

orijentaciji, sakupljanju i proučavanju insekata, nasojao je da se postepeno oslobađa drugih obaveza. Nije se, stoga, dvoumio kad mu je ponuđeno da kao ekspert Tehničke pomoći ode najprije u Tunis (1960), a potom u Kamerun, gdje boravi do 1975. Po povratku u Jugoslaviju odlazi u penziju, ali nastavlja da se veoma aktivno bavi entomologijom. U stvari, on se, počev od gimnazijskih dana (kada je pronašao prvu novu vrstu) nije prestao baviti skupljanjem, stvaranjem zbirki i proučavanjem faune insekata. U Jugoslaviji, a zatim u Grčkoj, Tunisu i Kamerunu pronašao je oko 70 novih vrsta koje su opisali drugi specijalisti, od kojih su 21 vrsta i jedan rod dobili naziv u čast G. Nonveille-a. Radeći u raznim zemljama, sakupio je i sam opisao oko 200 novih vrsta insekata, dok je oko 250 njih ostalo neopisano.

Guido Nonveiller je imao izvanredne organizatorske sposobnosti. Ne samo što je osnovao i pokrenuo rad Instituta za zaštitu bilja u Topčideru i bio animator okupljanja entomologa Jugoslavije u odgovarajuća udruženja, inicijator proučavanja istorije entomogogije u nas i sl., nego je svojim autoritetom i neiscrpnom energijom pokretao rad i na nekim projektima koji su zahtijevali angažovanje većeg broja specijalista. Takav projekat je bio i "Fauna Durmitora" u organizaciji CANU, na čijem je ostvarenju, kroz desetak godina, okupio nekoliko desetina naših eminentnih stručnjaka. U stvari, prvu entomološku ekskurziju na Durmitor organizovao je već 1954. Godine 1958. izvedena je međunarodna entomološka ekskurzija uz učešće naših i stranih entomologa (iz Budimpešte i Praga). Rad je nastavljen na organizovani način 1980, uz učešće velikog broja stručnjaka iz čitave Jugoslavije, ali je prekinut 1992. usljed nastalih prilika. Rezultati tih istraživanja objavljeni su u 5 knjiga "Fauna Durmitora", u izdanju CANU.

Dostignuća vlastitog naučnog rada G. Nonveiller je objavio u petnaest posebnih publikacija i oko 90 radova u našim i stranim periodičnim publikacijama. Uz to objavio je i oko 30 stručnih i drugih priloga.

Čovjek izuzetne energije, širokih vidika, velikog znanja, pokretač novih poduhvata, koji je oko sebe već u samom početku okupio i nesebično omogućio usavršavanje većem broju mlađih stručnjaka, ostao je sve do kraja života neumorni radnik. Poliglota, održavao je vezu sa ustanovama i naučnim radnicima u čitavom svijetu i doprinio uspostavljanju njihove veze sa našim entomolozima. Po svemu tome, a posebno po onome što je dao našoj i svjetskoj nauci, Guido Nonveiller će ostati u trajnom sjećanju ne samo svojih brojnih prijatelja nego i svih koji su ga poznavali i sa njim saradivali.

M. Mijušković